

trzech lat), że przez to pobranie tej kwoty było niemożliwe i że w konsekwencji nie mogły zostać przekazane do dyspozycji Komisji odpowiednie zasoby własne.

- (¹) Akt dotyczący warunków przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej oraz dostosowań w traktatach (Dz.U. 1985, L 302, s. 23).
- (²) Decyzja Rady z dnia 7 maja 1985 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot (Dz.U. L 128, s. 15).
- (³) Rozporządzenie Komisji z dnia 28 lutego 1986 r. ustanawiające szczegółowe zasady dla zapasów produktów w sektorze cukru znajdujących się w Hiszpanii i Portugalii w dniu 1 marca 1986 r. (Dz.U. L 57, s. 21).
- (⁴) Rozporządzenie Rady z dnia 24 lipca 1979 r. w sprawie odzyskiwania, po dokonaniu odprawy celnej, należności celnych przywózowych lub wywózowych, które nie były wymagane od osoby odpowiedzialnej za zapłatę za towary zgłoszone do procedury celnej przewidującej obowiązek uiszczenia takich należności (Dz.U. L 197, s. 1).
- (⁵) Rozporządzenie Rady z dnia 29 maja 1989 r. wykonujące decyzję 88/376/EWG, Euratom w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 155, s. 1).
- (⁶) Sprawa C-30/00, Rec. s. I-7511.
- (⁷) Rozporządzenie Komisji z dnia 14 września 1981 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące produkcji cukru przewyższającej kwotę (Dz.U. L 262, s. 14).
- (⁸) Rozporządzenie Rady z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie zapasów produktów rolnych znajdujących się w Portugalii (Dz.U. L 362, s. 21).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Koophandel te Gent (Belgia) w dniu 19 lipca 2012 r. — Euronics Belgium CVBA przeciwko Kamera Express BV i Kamera Express Belgium BVBA

(Sprawa C-343/12)

(2012/C 303/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Koophandel te Gent

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Euronics Belgium CVBA

Strona pozwana: Kamera Express BV, Kamera Express Belgium BVBA

Pytania prejudycjalne

Czy art. 101 ustawy o praktykach rynkowych i ochronie konsumenta, który ma na celu między innymi ochronę konsumenta i brzmi następująco: „Art. 101 § 1. Zakazuje się przedsiębiorstwom oferowania i sprzedaży towarów ze stratą.

Za sprzedaż ze stratą uważa się każdą sprzedaż po cenie, która nie równa się co najmniej cenie, za którą przedsiębiorstwo

zakupiło towar lub którą musiałoby zapłacić przy ponownym nabyciu, po odliczeniu ewentualnych obniżek, które zostały przyznane i ostatecznie uzyskane. W przypadku stwierdzenia sprzedaży ze stratą nie uwzględnia się obniżek, które są przyznawane — wyłącznie lub nie — za inne zobowiązania ze strony przedsiębiorstwa niż zakup towarów”, jest sprzeczny z dyrektywą 2005/29/WE (¹), gdyż zabrania on sprzedaży ze stratą, podczas gdy dyrektywa ta, jak się wydaje, nie zakazuje tego rodzaju praktyki sprzedaży i ustawa belgijska może być bardziej wymagająca niż przepisy dyrektywy i niż zakaz, o którym mowa w art. 4 dyrektywy?

- (¹) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22)

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 4 maja 2012 r. w sprawie T-529/09, Sophie in 't Veld przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 24 lipca 2012 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-350/12 P)

(2012/C 303/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: P. Berman, B. Driessen, Cs. Fekete, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Sophie in 't Veld, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene zaskarżonego wyroku Sądu;
- wydanie ostatecznego orzeczenia w kwestiach będących przedmiotem niniejszego odwołania;
- obciążenie strony skarżącej w sprawie T-529/09 kosztami poniesionymi w tej sprawie oraz w związku z niniejszym odwołaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy wykładni wyjątków dotyczących ochrony interesu publicznego w dziedzinie stosunków międzynarodowych i ochrony porad prawnych. Te wyjątki od prawa publicznego dostępu do dokumentów są przewidziane w odpowiednio w postaci wyjątku bezwzględnego w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret trzecie rozporządzenia (¹) oraz w postaci wyjątku ograniczonego w art. 4 ust. 2 tiret drugie.